

1º DE MAYO: A LA CALLE

El 1.º de Mayo del año pasado se celebraba poco tiempo después de la intentona golpista del 23-F. Sobre este día de lucha de la clase obrera se cernía la larga sombra del golpe de estado. Este año la sombra no es mucho más corta. Ciertamente Milans y Tejero están siendo juzgados... Pero este proceso más parece un juicio bufo que otra cosa. Los acusados se sientan en su banquillo como si fueran los jueces: entran y salen cuando quieren, obligan a los testigos a rectificar declaraciones, e incluso pueden decidir qué periodistas pueden estar presentes en la sala...

No son menos densas las sombras que amenazan a la libertad y condiciones de vida de las clases populares. El gobierno, con una política cada vez más derechista y antipopular, aplica punto por punto el programa de los golpistas del 23-F. Bajo la atenta mirada de los militares se recortan las autonomías con la LOAPA, se restringe la libertad de expresión, se extiende la represión...

Se aplica una política económica que aunque nos la presenten como destinada a combatir el paro, en realidad se dirige a favorecer los intereses de la gran patronal ante la crisis: aumentar el paro y la explotación obrera.

La represión contra la clase obrera prolifera. Los juicios, sanciones y despidos contra trabajadores se multiplican. Buena muestra de ello son los juicios que se siguen contra los trabajadores de Olarra o los de la empresa SAF de Manresa por supuestas amenazas al empresario. La administración, incluida la Generalitat, interviene contra las luchas como en el caso de los laudos anti-obreros sobre los conflictos de Lemmerz y Estampaciones Sabadell.

Las direcciones de CC.OO. y UGT con el ANE prosiguen la política del Pacto de la Moncloa y del AMI de tan catastróficas consecuencias para el movimiento obrero. Una política de claudicación ante las exigencias cada vez mayores de la patronal, de aceptación de la política capitalista de salida de la crisis con sus consecuencias de paro y miseria.

En toda el área capitalista se observa un reforzamiento de las políticas más reaccionarias. El imperialismo favorece el incremento de la tensión mundial y el reforzamiento de los bloques militares. Así la derecha española procede a integrar el Estado español en la OTAN.

Frente a los pueblos que luchan por su soberanía, el imperialismo refuerza su agresividad, presionando sobre Nicaragua y amenazando con la intervención directa en el Salvador y en toda Centroamérica.

TRABAJADORES Y TRABAJADORAS:

EN ESTE 1.º DE MAYO PODEMOS Y DEBEMOS LUCHAR:

- Contra una política económica que nos trae más paro y miseria.
- Contra el aumento del coste de la vida, contra la pérdida del poder adquisitivo de los salarios, contra los despidos, contra los expedientes de crisis. Resistiendo a las agresiones de la patronal, oponiéndonos con todas nuestras fuerzas a sus criminales intenciones.
- Contra el golpismo, por las libertades democráticas. Por la exigencia de castigo a los golpistas del 23-F, por la depuración de fascistas del ejército y cuerpos de seguridad por el desmantelamiento de las bandas y organizaciones fascistas.
- Por reafirmar las profundas convicciones internacionalistas de la clase obrera de Catalunya, manifestando nuestra solidaridad con el Salvador.

VIVA LA LUCHA DE LA CLASE OBRERA

MOVIMENT COMUNISTA DE CATALUNYA

26 de Abril de 1982

1er DE MAIG: AL CARRER

El 1er. de Maig de l'any passat se celebrava poc temps després de l'intent colpista del 23-F. Sobre aquest dia de lluita de la classe obrera es projectava la llarga ombra del cop d'estat. Aquest any l'ombra no és gaire més curta. Certament, Milans i Tejero estan essent jutjats... Però aquest procés s'assembla més a una bufonada que a una altra cosa. Els acusats seuen al seu banquet com si fossin els jutges: entren i surten quan volen, obliguen els testimonis a rectificar declaracions, i fins i tot poden decidir quins periodistes poden estar presents a la sala...

No són menys espesses les ombres que amenacen la llibertat i les condicions de vida de les classes populars. El govern, amb una política cada cop més dretana i anti-popular, aplica punt per punt el programa dels colpistes del 23-F. Sota l'atenta mirada dels militars es retallen les autonomies amb la LOAPA, es restringeix la llibertat d'expressió, s'estén la repressió...

S'aplica una política econòmica que tot i que ens la presenten com a destinada a combatre l'atur, en realitat es dirigeix a afavorir els interessos de la gran patronal davant la crisi: augmentar l'atur i l'explo-tació obrera.

La repressió contra la classe obrera prolifera. Els judicis, sancions i acomiadaments contra treballadors es multipliquen. Prova d'això són els judicis que se segueixen contra els treballadors d'Olarra o els de l'empresa SAF de Manresa per suposades amenaces a l'empresari. L'administració, inclosa la Generalitat, intervé contra les lluites com en el cas dels laudes anti-obrers sobre els conflictes de Lemmerz i Estampaciones Sabadell.

Les direccions de CC.OO. i UGT amb l'ANE prossegueixen la política del Pacte de la Moncloa i de l'AMI de tan catastròfiques conseqüències pel moviment obrer. Una política de claudicació davant les exigències cada cop més grans de la Patronal, d'acceptació de la política capitalista de sortida de la crisi amb les seves conseqüències d'atur i misèria.

A tota l'àrea capitalista s'observa un reforçament de les polítiques més reaccionàries. L'imperialisme afavoreix l'increment de la tensió mundial i el reforçament dels blocs militars. Així la dreta espanyola decideix integrar l'Estat espanyol a l'OTAN.

Enfront dels pobles que lluiten per la seva sobirania, l'imperialisme reforça la seva agressivitat, pressionant sobre Nicaragua i amenaçant amb la intervenció directa a el Salvador i a tota Centreamèrica.

TREBALLADORS I TREBALLADORES:

EN AQUEST 1er. DE MAIG PODEM I HEM DE LLUITAR:

- Contra una política econòmica que ens porta més atur i misèria.
- Contra l'augment del cost de la vida, contra la pèrdua del poder adquisitiu dels salaris, contra els acomiadaments i contra els expedients de crisi. Resistint a les agressions de la patronal, oposant-nos amb totes les nostres forces a les seves criminals intencions.
- Contra el colpisme, per les llibertats democràtiques. Per l'exigència de càstig als colpistes del 23-F, per la depuració dels feixistes de l'Exèrcit i cossos de seguretat, per la dissolució de les bandes i organitzacions feixistes.
- Per reafirmar les profundes conviccions internacionalistes de la classe obrera de Catalunya, manifestant la nostra solidaritat amb el Salvador.

VISCA LA LLUITA DE LA CLASSE OBRERA

26 d'Abril de 1982

MOVIMENT COMUNISTA DE CATALUNYA